

Az alapítvány árnyékában

VISSZHANG - LXIV. évfolyam, 47. szám, 2020. november 20.

Meggyőző elemzést tett közzé Gábor György és Vásárhelyi Mária arról, hogy mitől rendhagyó a magyar viszonyok közepette az SZFE ellenállása, s a hallgatók, oktatók és dolgozók közösségi fellépése mennyiben kínálhat mintát az egész társadalomnak. (*Miért pont az SZFE? ÉS*, 2020/46., nov. 13.) Egyetértve a szerzőkkel egy kiegészítést tennék elemzésükhöz. Azt írják, hogy a fennhatóság „*a hatalom által modellváltásnak hazudott, valójában durva politikai érdekeket és ködös ideológiai szempontokat érvényesíteni szándékozó, továbbá a holdudvar bevetésére ácsingózó káderutánpótlás*” igényeit igyekszik kielégíteni. Ehhez egy további szempontot tennék hozzá. A járvány elleni küzdelem leple alatt a kormány egy olyan sarkalatos törvény életbe léptetését tűzte ki célként, amely „a közfeladatot ellátó közérdekű vagyongazdálkodó alapítvány létrehozásáról, működéséről, megszüntetéséről”, illetve a közpénzek alapítvány formájában történő magánosításáról rendelkezik. A nyáron hasonló gyorsasággal, soron kívül létrehozott Színház- és Filmművészetért Alapítvány (az egyetem szó már nem szerepel benne!) közérdekű vagyongazdálkodó alapítványként lett bejegyezve, amelybe a Palkovics László vezette minisztérium ígérete szerint hamarosan ömleni fog a pénz. Öttagú kuratóriumában a MOL olajvállalat két vezető tisztségviselője is helyet kapott. Ők az egyetem helyzetével és ügyeivel kapcsolatban eddig nem nyilatkoztak. Valószínűleg nem is érdekli őket. Mint ahogyan a kuratórium többi tagja is az alapítvány valódi céljait és érdekeit illetően mélyen hallgat. Nem feltételezem róluk, hogy ne lennének pontos terveik, illetve ne ismernék az utasításokat, amelyeket végre kell hajtaniuk. Megszólíthatatlanságuk és dehonesztáló kijelentéseik erősítik azt a gyanút, hogy ebben a játszmában az egyetem léte, az oktatás minősége, de még a politikai vagy ideológiai számonkérés is elhanyagolandó függőfalevél csupán egy jóval átfogóbb, a filmes és színházi szakmán túlmutató tervnek.

Az SZFE polgársága évszázados magyar hagyománnyal megy szembe. Érthető, hogy kevesen állnak a pártjukra – az „Együttműködési Rendszerbe” bekényszerítettek tömegéből kevesen mernek kilépni.

(A szerző az SZFE tanára)